

Politikai szemle.

Az osztrák képviselőház és urakházának egyezkedő bizottságai decz. 18-án délelőtt 10 órától délután egy óráig tartottak ülést. A kormánytagjai közül Taaffe gróf és Horst báró voltak jelen, továbbá a két ház elnökei. Az utóbbiak tanácskozó szavazattal bírtak. Az urakházát képviselték: Colredo herceg, Czartoryski herceg, Falkenhayn gróf (nem a miniszter) Hasner, lovag, Hye báró, Rossbacher báró tábornaszernagy, Schermerling lovag, Plener, Schönburg herceg. A képviselőházat pedig: Clam Martinicz, Czedik, Dzvonkovski, Liech tenstein Alfréd herceg, Pfeifer Vilmos, Rechbauer, Smolka, Weeber és Zeithammer. A megalakuláskor az urakházának tagjai Schermerlinget, a képviselőház tagjai pedig Smolkát választották elnökké. A mai tanácskozásban Schermerling sorsolták ki elnökké. A vita folyamában előterjesztte a javaslatát Rechbauer, melyben egy évre indítványozza megszavaztatni az ujjonczilleteket. Ezután Czedik okadatolta ismeretes javaslatát, melyben három évi tartalmú indítványozza elfogatadni a 2 pontot, de kijelentette, hogy ő nem ragaszkodik ezen indítványhoz. A szavazás alkalmával elvetették Rechbauer indítványát, az urakházának, illetőleg a kormánynak javaslatát pedig valamennyi szavazattal Rechbaueré ellenében elfogadták Weeber és Czedik, a liberális club két tagja is a kormány javaslatára szavazott.

Az osztrák egyezkedő bizottságok, elfogadták a védtörvény eredeti szövegét, melyet a kormány előterjesztett. A bizottságok határozata így szól:

„Tekintve, hogy a képviselőház határozata értelmében is tíz évre 800,000 emberben állapítja meg az 1 §. az állandó hadsereg és a hadi tengerészet számát; tekintve, hogy a kormány helyeslésével meggyőződött az értekezlet, hogy a védtörvény novellájának 2. §-a nem semisíti meg a reichsrath azon kezdeményező jogát, melynél fogva az 1868. decz. 25-iki egész védtörvénynek, az 1. és 13. paragrafusoknak is megszüntetését indítványozhatja — mely megfontolás ellen semmi kifogást sem tett a tisztelt kormány — a tisztelt reichsrath mind két házának ajánlani fogja az értekezlet, hogy az urak házának 1879. decz. 13-iki ülésében jóváhagyott szöveg szerint fogadják el a kormány azon törvényjavaslatának címét és 2. paragrafusát, a mely az 1867. decz. 25-iki védtörvény 11. és 13. paragrafusának érvényességét, az állandó hadsereg és hadi tengerészet számát és az ujjoncz-illetéket; illetőleg, a monarchia mind a két felére nézve 1889. év végéig meghosszabbítja“.

Az egyezkedő-bizottságok az indítványát 20-dikán tárgyalta a két ház, de még most sem bizonyos, hogy elfogadják-e. A liberális club 19-diki szavazásából legalább ezt kell következtetnünk. E club tárgyalta tegnap a kérdést. Hetvennyeg tag volt jelen. A szavazás eredménye az volt, hogy 37 a kormány javaslatára szavazott. Első ízben, midőn tömör tömegekben foglaltak állást az autonomisták és az alkotmányhívek, 174 szavazott a javaslat mellett, 155 pedig ellene. A 38 uj szavazattal tehát még nem lesz meg a kétharmad többség.

Külföldi hírek.

Gusinye és Plava átadásának siettetése végett mult hétfőn tett lépést a török kormány-nál Kosjék lovag Ausztria-Magyarország képviselője, vasárnap Layard, hétfőn Fournier és Corti, kedden pedig Onon és Radolinszky az orosz és a német ügyviselők. Szavasz külügyminiszter válasza kielégítette a nagyköveteket, a kik rögtön jelentést intéztek kormányukhoz. Nevezetesen azt is hírtlik, hogy Bismarck herceg helyesli a porta eljárását.

Párisból jelentik, hogy Freycinet megkezdte az alkudozásokat a cabinet megalakulása céljából. Gambetta támogatja Freycinet fardozását. A jövődni miniszterium haladóbb elemekből fog alakulni, és a mostani cabinetből ki fognak lépni a mérsékelt társok. De ha megmaradnának is mind az eddigi miniszterek, mégis az egész cabinet benyújtja lemondását, mert a cabinet feje mindenesetre más lesz. A legközelebbi napokban valószínűleg megkapjuk a lemondás híreit. Waddington kormányelnök kijelentette Le Cherbonnier képviselőnek, a ki felvilágosítást kér tőle a bizottság nevében a bírói kar reformját illetőleg, hogy jan. 5-én befejezettek tekintni működését a cabinet.

A francia parlamentet elnapolták. A halasztást az idézte elő, hogy a két ház még most sem tudott megállapodni az érsekek és püspökök fizetéseinek leszállításába, de határozati javaslatban fogja kimondani, hogy neki is van joga a költségvetés teteleinek megváltoztatására.

Az afganisztáni angol sereg állapota nagy örömet szerzett a muszkáknak. A „Petersburgszki Viedomoszti“ nyilatkozta, hogy Oroszországban nem fognak gyászolni, ha ugyan az a sors éri Roberts tábornok csapatjait, a melynek Cavagnari esett áldozatul. „A mérsékelt Molva is örül, hogy az afganisztáni vizsályok még több bajt fognak szerezni az angol miniszteriumnak. Ezekben a lapokban nem látszik meg a muszkák békés hajlama. Különben az orosz kormány sem akarja elveszíteni szokott külügyi politikájának fonálát. Egy javaslat most szenvedett kudarcot és máris mássikkal lábatlantokdi a hatalmaknál. Ez abból áll, hogy a konstantinápolyi nagykövetek konferentiává alakuljanak azon határozatok megbi-rálása végett, a melyeket a határrendező bizottságok hoztak.

Suvalov és Dufferin varzini látogatásából sok mindenfélét következtetnek. Állítják, hogy Suvalov kibékítette a német és orosz kormányokat, megvetette alapját Anglia és Oroszország közleledésének, sőt a három császár szövetségének föltámasztását is megkezdte. Ezek a hírek bizonyonyára orosz forrásból érnek. A muszka kormány oly régóta iparkodik hirbe hozni hol az egyik, hol a másik hatalmat, hogy nem sokat kell fáradoznak a viszonyok záfoigatásával. Az említett diplomata-k varzini látogatásáról is annyit jegyezünk csak

meg, hogy midőn Suvalov kérdést intézett Bismarck herceghez, hogy szívesen fogadja-e látogatását, Dufferin pétervári angol nagykövetet a német kan-czellár önkénynt hivta meg vendégeül.

Pétervár. decz. 10. A moszkvai kormányzó ellen merényletet kísértettek meg tegnap. Orsini-bombával akarták őt megölni. A kísérlet nem sikerült. Tegnap délután nihilista titkos nyomdát fődöztek föl Péterváron. Számos embert elfogtak. Az utobbi időben gyakran kapott Drentelen tábornok fenyegető leveleket a nihilista végrehajtó bizottságtól, a mi arra indította, hogy fölmentését kérje a czártól.

A székely lóbeszerezési alaphoz.

— Felelet Kóré Ferencz úrnak. —

Mikor tollat vettem kezembe, hogy a lóbeszerezési alapról írjak, előre tudtam, hogy cikzitem észrevétel nélkül nem fog maradni; nem csak, de arra is el voltam készülve, hogy mint papot fognak megtámadni, mert hát most ez a kor szelleme, ez a divat, hogy a papot üssük. Kóré úr is mint a divat embere, nem akart elmaradni a kor szellemétől. Eppen azért nem lepett meg a „Nemere“ 100-ik kerek számú számában megjelent dorgátoriuma, sőt egész élvezettel olvastam böics oktatásait, szem előtt tartván a közmondás ezen igazságát: „a jó pap holig tanul.“ Hogy mennyire fogtam felülságod böics intéseit, engedje meg, hogy cikzkét egy kissé explicitáljam. Mint régi ember a latinos kifejezésről nem tudván szabadulni, miután aplika magyarul azt teszi hogy ráncz, ne ránczba szedjem a hogy kellene hanem e contrario, a ránczokat szét tépjem s a közibe szorult lomokat kirázogathassam.

Kóré úr így ír a bevezetésben: „Nagy lelki örömmel olvastam a Czakó és Künle úrak cikkeit a „Nemere“ből.“ Amment mondok rá S nem hittem hogy legyen valaki közülünk ki ezt nem úgy érzene s nem úgy vallaná. S imé neki áll Csulak úr s epébe mártott föllal neki ront azon úrnaknak!

Uraságod ezért nekem — nézetem szerint — köszönettel tartozik, mert eddig vakon lútt, most, miután levettém a hálygát szeméről, tisztán lát s elmondhatja a biblia nyelvén: „boldogok a kik nem látnak s mégis hisznek, de szászor boldogabbak a kik látnak s úgy hisznek.“ Adjuk hozzá még ehhez, hogy azoknak száma kik velem egy nézetben vannak — legió.

Igaz, hogy a mit én mondok csak állítás, a mi bizonyításra vár Eppen azért felkérném uraságodat fogjon kezet velem. Kérjük fel közösen brassómegei fő spán mélt. Szentiványi Gyula urat, mint az ez ügyben kiküldött kormánybiztot, hívja össze egy bizonyos helyre az illető jogosultakat s aztán mi ketten, mint a gyermekek mikor játszanak hívjuk, vagy szedjük, hogy lássuk kik állanak önnökhöz s kik maradnak mellettem! Jót állok, akár egy fületlen gombra kettőt téve, mert — nagybá nem merek fogadni — úgy fog állani a számarány mint 1 — 100-hoz s ekkor az úgy el lesz döntve, mert szavaztunk. Vége lesz a pernek.

A „Nemere“ tárczája.

Karácsoneste.

Csitt! . . . Csitt! . . . Csendesen . . . !
Ne riasszátok el az angyalokat!
Ma este az angyalok estéje. Ma este az angyalok alászállanak az égből. Halljátok, halljátok az angyalseregek kórusának menyei harmoniáját: „Dicsőség a magasságos menyekben az istennek és a földön békesség és az emberekhez jóakarát!“

Ez égből jövő hangok elhatnak a gazdag paloták fényözönben u-zó csarnokaiba, elhatnak a nyomorultaknak kis mécsvilág által világított kunyhóiba.

Oh jóságos menyiei angyalok! jőjjetek el hozzánk is: töltsetek be szívünket az isteni szeretetnek melegével, örömeivel és békességével!

Csitt! . . . Csitt! . . . Csendesen . . . !
Ne riasszátok el az angyalokat!

Zordon hideg tél van. Ott kűnn a nagy természetben néma pusztaság, dermesztő hideg, ha lotti csend. Az örökké szerető édes anyának, a természetnek megdermedtek áldó, ölelő karjai; — édes jó istenem, menyiei atyám, legyen örök hála, örök dicsőség a te nagy nevednek, hogy nekem és szeretteimnek csendes, békés hajlékot adtál! Mig oda kűnn zúg, tombol a tél vihara s barlangjába kergeti még a vérgőzös vadállatot is; mig egy némelyik ember társam hajlék nélkül bujdosik, ajtórdó ajtóra vándorog: én meleg családi tüzhelyemnél szeretteimtől körülvéve, szívemben oltart emelek a szeretetnek. Oh milyen jól esik szívemnek a szeretet melege! hisz ott kűnn az életben olyan hideg van, megfagy a szerető szív. Itt van oldalam mellett a hű nő. Az anyai gondok árnyait elűzték arczáról a szeretet angyalai; örömkönyök csillognak szép szemében. Kifogyhatatlan

— megoszthatatlan anyai szeretetének melegével, gyöngédségével most az egyiket, majd a másikat karoja fel, csókjaival fojta el ajkaikon a csevegést: „Csitt . . . csitt . . . csendesen gyermekeim, jőnek az angyalok!“

Nem hiszek én természetfölötti lényekben, én csak egyetlen egy természetfölötti szellemi lényt hiszek és imádok: a teremtő és gondviselő jó istent; s ma én is szellemidéző, angyalimádó lettem. Komoly bölcséssz emelkedéseimben, avagy csak paedagogiai szempontból is gyakran elítéltem a karácsonfát s azokat az angyal-historiákat; s lám rajta fogtam magamat, hogy én is dobogó kebel-lel, örömkönyekkel várom az angyalokat. Csitt . . . csitt gyermekeim, jőnek az angyalok!

Itt vannak már. Itt van isten örök jóságából itt van az édes anya; ki mint védangyal örökdi a kis ártatlanok fölött.

Oh édes anyák, kik fel tudjátok fogni magasztos hivatásokat, ti vagytok a földnek legszebb, legjobb angyalai!

Csitt, édes gyermekeim! a szeretet ünnepén boruljatok le mint egy oltárra, édes anyátok kebelére, kérjétek az ő áldását, kérjétek a jó istent, hogy éltetek védangyalát éltesse sokáig.

Itt vannak a szeretetnek, hűségnek kedves zölögei, a legszebb, legártatlanabb angyalok; a legmerészebb képzelet, a legnagyobb művészek esetjeje vagy vésoje nem tudna szebbet teremteni, oly szépek ők nekem: az én kedves gyermekeim. Ne mondjátok, tudom, hogy csak előttem szépek, mert a szülői szeretet szemüvegén nézem. Isten jósága adta őket nekem; azért adta, hogy mint angyalok felderítsék éltöm borus, zordon napjait, hogy életkedvet, az élet küzdelmeire erőt adjanak, hogy majd mosolygóvá tegyék az élet alkonyát, hogy megédesítsék a fájdalom keserű poharát is. Csitt . . . csitt kedves gyermekeim, jőnek az angyalok; el ne riasszátok a szeretet angyalait. Ha elűzitek ezeket, majd kedves gyermekálmaitokból zordon rideg valóra fogtok főlebredni. Az égnek angyalai csak az ártatlan szívébe szállanak alá,

Ti most még ártatlanok vagytok, „tíetek a menyeknek országa“. Oh bár csak megőrizhetném szivetek tisztaságát, ártatlanságát! Oh vajha soha se vennének erőt rajtatok a földi nemtelen szenvedélyek örögei.

Isteni idéztő, ki egy ily napon isteni dicsőségéből a földre alászállva jászóiban születtél! isteni lelkeiddel, a szeretet, igazság, ártatlanság lelkével szállj be az én kedves gyermekeim szivébe s maradj ott állandóan. Lebegj előttem magasztos életpéldáddal és a hit, remény és szeretet evangéliumával, hogy soha se tándorodjanak el az érný és igazság útjáról, hogy kövessenek tőgedet hiven, ha kell a Galgótját!

Csitt, csitt gyermekeim, jőn az ártatlan Jézus, jön a szeretet királya az ő jóságos angyalaival!

Jertek ti is többi szereteteim! jertek a szeretet ajándékainak áldó kezeivel; jertek, a szeretet melegével világítsuk meg, kegyes érzésekkel aranyozzuk meg s a családi érnýek minden ékességével ékesítsük fel azt az oltárt, a melyet úgy nevezünk: karácsonfa. — Itt vannak: itt van a fáradhatatlan, az örökké gondos nagymama, itt van az unokáiban megfújuló nagytata; az élet alkonyán gyermekek a gyermekekkel; — hisz úgy örülnek ők is, mint azok a csevegő, galagolyó kis bohók! A néni, a bácsi, a keresztgü-lők, egy-két hű barát, mind, mind istentől küldött angyalok.

De mi az? Mintha szellemszárnyak suhogását hallanám. Igen, ti vagytok, ti kiket a gondviselés elszakasztott szerető szivemről. A zordon tél idő miatt nem jöhettetek el, hogy együtt áldozunk a szeretet oltára előtt. Édes jó anyámnak, testvéreimnek szelleme itt röpked a karácsonfa körül. Sőt úgy tetszik, mintha itt lébegne állott jó apám szelleme is. Üdvözült lélek! Testi számmal csak egyet láttál azon kis angyalok között, kik úgy beáposíték családi hajlékomat; nézd, a többiek is olyan szépek, olyan épek! Tekints alá örök hazádból áldólag, hogy azok, a kik nevedet örökölték, örököljék tiszta, mocsoktalan családi, kereszt-